

[Cirkus - samling av affischer] - 224

Affisch Cirkus

National Library
of Sweden

Med
Kongl. Majestäts
Allernådigste Tillstånd,
 komna Bröderne Fouraur med deras Sällskap, att i dag
 Tidag den 22 Febr. 1825, å härn. Theatern,
 hafwa äran utföra en
Utomordentlig dans på Lina.

Herrarne Baptst, Jean, Lamand och Joseph Fouraur, så väl som Fru Baptst och Camille Fouraur, föla med och utan Balancerstång wisa alldeles nya turer och språng på Linan och a-stränga alla sina krafter, för att gifwa den na föreställning med all möjlig precision. På fleres begäran för andra gången.

Derefter gifwes en stor föreställning benämnd:

Fra Diavolo,

eller

De beröftade Rövarene i Abruzziska Bergen.

Stor Italiensk Historisk Pantomime i 2 Afdelningar med dans, såkningar och manövrer till fot och häst. Denna komposition är af Herr Baptst Fouraur, tillförene Pantomime-Mästare wid Theatern i Wien. Musikken är af Hr. Stroweg, Kapellmästare i Wien. Med alldeles ny, dertill egentligen förfärdigad, praktfull gammal Tyll Garderob, efter Kongl. Kejsersliga Hof-Theater-Kostume-Direktör i Wien, Herr von Gruberachs teckning; hvilket af intet Sällskap på någon annan Theater blifwit wisadt.

Personer

Fra Diavolo, Rövare-Kapten	Spelas af Herr Baptist Fouraur.
Maretto, andre Rövare-Kapten	Herr — Fouraur.
Macastro, afskedad Officer, Leons Bror	Herr Lamand Fouraur.
Leon, Kapten wid Kavalleriet	Herr Jean Fouraur.
Fanny, Macastro's Fosterdotter och Leons Gåfvin	Fru Baptist Fouraur.
Girolamo, Macastro's Betjent	Herr Joseph Fouraur.
Angelina, en ung Bondhustru	Fru Fouraur.
Nina, en Wårdinna	Camille Jos. Fouraur.
Two Soldater	Herr Heinrich.

Fra Diavolos Rövare till fot och häst, Leons Soldater och Kavalleri, Bönder och Bondhustur.

Kort Beskrifning öfwer ofswanstående Pantomime *Pantomime*

Fra Diavolo, en af de riktbaraste Rövareansförare i Abruzzerna, beröftad genom de grymheter, som han self utförde, och fruktad af alla, blef en gång förförd af Leon, en läck Kapten wid Kavalleriet, som hade order att öfverallt, der denne omänniska uppehöll sig, efterfatta honom och hans band. Kaptenen hade en Bror, som bodde i Abruzzerna och hade i sitt hus en Fosterdotter Fanny, i hvilken den unge Kaptenen var kär. Leon kommer nu till denna bror, i tanke att finna sin sällhet i sin älskarinnas famn; men Rövarens för, hvilken det lyckats att på biträgar inkomma i Macastro's hus, bortför Fanny och begifwer sig med henne och sitt band till en Eremitloja, der han, klädd som Eremit, förklarar henne sin kärlek.

Det lyckades derefter Leon att med list upptäcka hwar rövarebandet upphöll sig; och sedan han hade bemäktigat sig en waktswande ryttares kläder, hvilken han andawrdigt, swor han, att antingen befria sin älskarinna, eller omkomma. Rövaren använder allt för att vinna Fannys hjerta; men hon, trogen sin älskare, låter honom förstå, att hon heldre wäljer döden, än gifwer sin hand till en Rövare. Denne förargad, aldunmer sin kärlek, och då han i sin wrede will med list göra allt om intet, får han den underretelsen, att Macastro skyndar med sina troppar till sin broders hjälp. Fra Diavolo låter nu sätta Fanny i säkerhet, och bereder sig på att slås. Medan Macastro stridde med Rövarebandet, söker Anföraren, förklädd till eremit, att fly; men Leon upptäcker honom, och twinggar honom att gifwa sig. I samma ögonblick framrusar Fra Diavolos hela styrka och får öfverhanden. Rövarekaptenen, uppbragt deraf att utdögas se Fanny sig frantagas, will göra henne till första offret, hvilket utwål förekommes derigeuom att hon bringas i säkerhet i lojan. I detsamma wisar sig den tappre Leon till häst, bestiger muren, och lyckas att genom tillhjälp af sin häst inkomma genom ett fönster, samt att befria sin älskarinna. Alla Macastro's och Leons troppar samlas, waga sitta anfallet och gynnas med framgång. Rövarebandet blir alldeles förstördt; endast en man lyckas det un ankomma. Girolamo, Macastro's dräng, som råkat wisse från de sina, anfalles af en Rövare, men winner på honom och dödar honom wid sin herres fötter. — Så slöts historien om det riktbara Rövarebandet i Abruzzerna, hvilket hade i många år spridt oro och förskräckelse öfwer hela landet.

Herr Fouraur smickrar sig att med föreställningen af denna Pantomime, som på Theatern i Wien blifwit gifwen 34 och i Breslau 15 gånger efter hwarandra af detta Sällskap, förda stort bifall; så mycket mera, då han tror att Respective Publicum skall beundra den konst och möda, med hvilken hästarne för denna Pantomime blifwit drefwerade; äfwen har han hwarke sparad kostnad eller midda för att göra denna föreställning till en bland de mest lysande. Ut i detsamma kommer äfwen att wisas en stor wäl drefwerad Hund. Detta trogna djur, som i det ögonblick då dess Herre swafwar i dödsföra, stitt sig lös, ser sin Herres fara, förföljer den andre Rövare-Anföraren, springer upp på honom, rycker honom till marken och sönderrifwer honom i de öfrige Rövarenes och Soldaternes åsyn. Denna Hunds drefwering har på alla ställen blifwit upptagen med största bifall, och Herr Fouraur tror sig ej eller här förfela sitt andamål. Slutastan blifwer på det praktfullaste upplöst af den helt nyligen uppfunna röda lågan.